

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

PREVOD HUDBI

30.11.2007. - 28.12.2007.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ط

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ-

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ط

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

Hudba 30.11.2007.

Božiji atribut Al Aziz (Moćni)

Božiji atribut Al Aziz (Moćni)

Kratki sadržaj hudbe koju je 30. novembra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je citirao ajet 19 iz sure Al Imran (3:19) i dao izlaganje o manifestaciji Božijeg atributa Al Aziz (Moćni). Prevod ovog ajeta glasi:

“Allah daje ovo svjedočenje pravedno, da nema boga osim Njega – i melec i oni koji posjeduju znanje (svjedoče o ovom) - nema boga osim Njega, Moćnog, Mudrog.”

Huzur je rekao da je cilj Ahmadija Zajednice da usadi shvatanje pobožnosti, bogobožnosti (*takve*) i Božijeg jedinstva, i da nastavi da to utemeljuje u svijetu predstavljanjem živog opisa toga; da utemelji kraljevstvo tog Boga koji je stvorio svemir u kojem (planeta) Zemlja

ima kapacitet tek jedne tačke. Što se tiče nas ljudskih bića koji po ovoj Zemlji idemo naduveno, mi nismo ništa poređenjem (s tim) i puka je Allahova milost da je nama ljudima dao status 'najuzvišenijih od svih stvorenja'. On nam je rekao da je cilj našeg stvaranja da nastojimo da postanemo Njegovi istinski robovi. Međutim, većina ovog svijeta nije spremna da razmišlja nad ovim i zadubljena je u rasonodi ovog svijeta i okaljana šejtanom. No, oni koji imaju vjeru vode računa o činjenici da Jedini Bog, Koji je Moćan i Koji je Stvaraoc i stvorio je neograničena razna stvorenja na ovoj Zemlji, nije imao potrebu da Ga ljudska stvorenja obožavaju i da utemelje Njegovo kraljevstvo na ovoj Zemlji. Uza sve to, On je ljudima dao mudrost i pronicljivost skupa sa slobodnom voljom da vjeruju u poslanika ili da ih odbiju.

Allah kaže da su Njegovi robovi oni koji Ga smatraju vrijednim obožavanja, koji postupaju u skladu sa Njegovim naredbama koje su donijeli Njegovi poslanici, naredbama koje su bile usavršene u obliku zadnje Knjige vjerskog zakona objavljene Časnom Poslaniku s.a.v.s.. Prema ovom učenju Obećani Mesija je bio poslan u podređenosti Časnom Poslaniku s.a.v.s. tako da će on učiniti da svijet spozna istinskog Boga i, pošto ukloni ambis (jaz) stvoren između čovjeka i Boga, ponovno utemelji živi odnos između čovjeka i Boga. To je zaista zadatak svakog pojedinca između nas: da ovu misiju dalje uputi.

Huzur je iznio opažanje da je Bog neograničene moći i može biti imati prevlast kad On odabere; kakvu je onda On imao potrebu poniznih ljudskih bića da utemelje Njegovo kraljevstvo, kraljevstvo koje pripada Njemu na prvom mjestu?

Bog je dao čovjeku slobodnu volju i rekao mu razliku između pravog i krivog, i kad čovjek stavlja dobra djela u praksu on je među onima koji utemeljuju Božije kraljevstvo i bit će primalac izvanredne nagrade. S druge strane su oni koji se upuštaju u širk (pripisivanje partnera s Allahom) i koji će biti kažnjeni. Prema tome Allah nema nikakve potrebe, zapravo je potreba čovjeka da postigne Allahovo zadovoljstvo i nagradu.

Huzur je rekao Allah Sebe manifestuje neprijateljima poslanika tako što ih savlada. Časni Kur'an ovo spominje nekoliko puta. Dogodilo se tako da su u toku života svakog Božijeg poslanika njihovi neprijatelji bili učinjeni znakom upozorenja. Na primjer u vrijeme Musa a.s. Faraon je tvrdio da je bog ali je tražio oprost kad se suočio sa smrću, onda kad ga je Allah obavijestio da je njegovo vrijeme prošlo i da će on i njegovo

tijelo biti znak upozorenja za preostala vremena. Huzur je rekao da je ovo zaista tačno onako kako se dogodilo. Faraon je doživio svoj kraj zbog nadolaska vode, i plima i oseka ovog nadolaska vode je bila s Božijom naredbom.

Huzur je dodao da je Pečat svih poslanika s.a.v.s., koji je bio poslan da utemelji Božije kraljevstvo na cijeloj Zemlji, započeo život kao siročić, kojeg je Allah odabrao od samog početka, koji je bio izuzetno pobožan od početka, koji je drugima izgledao slab ali koji je od djetinjstva bio odabran za uputu svijeta. Ako ikada može postojati odraz Boga među ljudskim bićima, to je bio ovaj savršeni čovjek s.a.v.s. Proganjanje i okrutnost koje je podnosio u svom životu bilo je posrtanje pa ipak pobjeda Meke svjedoči činjenici da je to bio rob istinskog Boga - Koji je Moćan i Snažan - koji je bio pobjednik i tri stotine šezdeset preostalih idola pagana Meke nisu bili ni od kakve pomoći.

Citirajući ajet 28 iz sure Saba (34:28) Huzur je rekao da je zaista pobjeda Meke i širenje islama izvan Arabije u toku života Časnog Poslanika s.a.v.s. veliki znak Allahove moći, jer je on utemeljio Božije kraljevstvo na ovoj Zemlji i idoli pagana nisu mogli ništa uraditi.

Huzur je rekao da era Časnog Poslanika s.a.v.s. nije prestala sa njegovom smrću; na vrhuncu svakog stoljeća Allah je poslao Mudžadida (reformatora) da utemelji Njegovo kraljevstvo i Njegovo jedinstvo i onda, prema radosnim vijestima i pretskazanju Časnog Poslanika s.a.v.s. dogodio se dolazak Mesije.

Huzur je objasnio da je Obećani Mesija a.s. bio zanemaren od svoje porodice od ranog doba zbog toga što je bio stidan i samo je bio zainteresovan o istinskom Bogu. Ova stidljiva i povučena osoba je bila ta koju je Bog odabrao da ponovno uspostavi Njegovo kraljevstvo, to je bio onaj koji se uvijek mogao naći u čošku džamije. Jednom kad je ova 'slaba' osoba postala istinski Božiji rob zadivio je svijet svojim dubokim znanjem i pronicljivošću. Huzur je rekao da mnogi Arapi pišu Huzuru poslije čitanja pisanja Obećanog Mesije a.s. na arapskom jeziku (on formalno nije bio obučavan u arapskom jeziku) i potvrđuju da ova pisanja mogu jedino biti od onoga ko ima Allahovu potporu i pomoć.

Danas su njegovi sljedbenici rašireni svuda širom svijeta i ovo je dokaz da Allah odabire koga god On hoće da utemelji Njegovo kraljevstvo. Prvobitno su to bile dove Časnog Poslanika s.a.v.s. koje su oživjele ove duhovno mrtve a danas su to dove njegovog poklonika

zahvaljujući kojima ova Zajednica napreduje, i mi smo, tako reći, ubrojani među one koji utemeljuju Božije kraljevstvo na Zemlji, bez ikakvog napora s naše strane. Mi možemo biti primaoci ove milosti sve dotle dok imamo ispravno shvatanje i pronicljivost.

Huzur je rekao da je istinska moralnost da dalje napredujemo od očiglednih morala i razvijemo pronicljivost o istinskom Bogu, ovo je razlog zašto se dogodio dolazak Časnog Poslanika s.a.v.s. i ovo je također bio razlog zašto je Obećani Mesija a.s. došao, i jedino ovo treba da bude cilj Mesijinih sljedbenika, to jest, ne da jednostavno imaju u vidu ovosvjetske morale, nego da zapravo nastoje da postanu istinski robovi Božiji i da također svijetu daju pronicljivost u to.

Huzur je ukratko spomenuo o perspektivi onih koji imaju ovosvjetsku mudrost i imaju 'prividne' morale ali ništa izvan njih. Huzur je rekao da ga je neko obavijestio da se mogu vidjeti krajnje nemoralni postupci u okupljanjima takozvanih obrazovanih klasa Pakistana, u tolikoj mjeri da, ostavimo po strani Ahmadi muslimane, ni jedna časna osoba ne može učestvovati u njima. Huzur je rekao da je ovo zato što su se oni udaljili od istinskog Boga i čak ne nastoje da Ga razumiju.

Pozivajući se na kur'anski ajet citiran na početku Huzur je rekao da ajet koji prethodi ovom (3:18) spominje da su oni koji imaju vjeru, koji su istinoljubivi, ponizni, koji traže oprost u kasnim dijelovima noći, ti koji utemeljuju Allahovo kraljevstvo u svojim srcima.

Govoreći o konceptu trojstva Huzur je rekao da je to bilo uvedeno na kasnijem stadiju u kršćanstvo i sigurno nije bilo učenje Isaa a.s.. Allah je Al Aziz zbog toga On nema potrebe za pomoćnikom 'bogom'. Ovaj pojam višestrukih bogova, koji izjavljaju svoje pojedinačne volje, stvorilo bi nered u svemiru.

Citirajući ajet 43 iz sure Al Mumin (40:43) Huzur je rekao da je ovo odgovor onih koji pokazuju mudrost u razumijevanju i prosuđivanju stvari - odgovor Božijih poslanika. Huzur je rekao da ajet koji prethodi ovom (40:42) je upućen nevjernicima da oni, za vrijeme dok su pozvani prema spasu, pozivaju ljude prema vatri?

Huzur je rekao da mi treba da se zauzmemo u istikhfaru (traženju oprosta od Allaha) i to je ono što će dovesti do našeg spasa i razvit ćemo se duhovno, i putevi za dalji razvoj će nam biti otvoreni. Nije dovoljno samo imati oprostene grijeha, oni koji su revni da utemelje

Božije kraljevstvo na Zemlji nastoje da postignu Njegovu blizinu i pošto su dostigli jedan stepen duhovnog razvoja oni streme i silno žele da dostignu slijedeći stepen i tako koračaju ovim nikad završenim putem duhovnog razvoja.

Citirajući ajet 75 iz sure Al Hadždž (22:75) Huzur je rekao da ljudi koriste svoja čula, onda bi im samo razmišljanje nad stvaranjem nebesa i zemlje dalo pronicljivost u Allahov rad.

Citirajući ajet 38 iz sure Al Džasijah (45:38) Huzur je istakao predmet da je Allah Al Aziz i rekao da je ovaj istinski Bog taj Kojem čovjek treba da se okrene i pokori, da izbjegava sve vrste širka, jer su jedino u Njemu slivene sve moći.

Čitajući iz pisanja Obećanog Mesije a.s. Huzur je rekao da treba da razvijemo vezu s našim Bogom da bi postigli svoj cilj, vezu koja će pokazati izraz shvatanja Božijeg atributa Al Aziz, pokazati težnju da tražimo bogobožnost i pobožnost, i učiniti da čak stranci izraze riječi kao što su izražene u ajetu 3 u suri Al Hidžr (15:3).

Huzur je rekao da naši ciljevi treba da dostignu stanje gdje su drugi prisiljeni da primijete poštenje naših namjera. Mi smo ambasadori Zajednice Obećanog Mesije a.s. i naš je zadatak da utemeljimo Božije kraljevstvo, to je ogroman izazov koji svaji Ahmadi musliman treba da sa željom prihvati. Da nas Allah osposobi da postanemo Njegovi istinski robovi i da nas osposobi da imamo razumijevanje o našim istinskim ciljevima.

Hudba 7.12.2007.

Božiji atribut Al Hakim (Mudri)

Divine attribute of Al Hakeem (The Wise)

Kratki sadržaj hudbe koju je 7. decembra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je u svojoj hudbi danas dao izlaganje o Božijem atributu Al Hakim (Mudri). Huzur je rekao da je nekoliko prošlih petaka održao hudbe o Božijem atributu Al Aziz (Moćni) i da je objasnio da je polovina kur'anskih citata atributa Al Aziz vezano sa atributom Al Hakim, zbog toga je sa objašnjenjem kur'anskih ajeta za atribut Al Aziz također donekle bio obuhvaćen i predmet atributa Al Hakim.

Prema arapskom leksikonu Al Hakim je Onaj sa mudrošću i da mudrost u svom indirektnom značenju obuhvata najizvrsnije stvari sa najizvrsnijim znanjem, stvari koje su naizvrsnije odlikom rođenja ili zbog svojih atributa, svog statusa itd.

U hadisu je Časni Kur'an nazvan Hakim (Sudac), da je to najodlučnija (najpresudnija) Knjiga. Međutim, bogobojaznost (*takva*) je uvjet u njegovom razumijevanju i radi ovoga čovjek treba da bude hakim u okviru svoje sposobnosti.

Obećani Mesija a.s. je rekao da postoji fantastična razlika između traženja očevidnog znanja i znanja Kur'ana. Bogobojaznost (*takva*) nije neophodan faktor u cilju traženja ovosvjetskog znanja niti osoba treba da svoju riječ i djelo drži u skladu sa Allahovim naredbama za postizanje ovosvjetskog znanja. Zapravo, što ljudi stiču više ovosvjetskog znanja to više postaju ateisti. Evropa i Amerika su napravili ogroman napredak u ovosvjetskom znanju međutim njihovo duhovno stanje je krhko. Suprotno, s ciljem da traži religijsko znanje od osobe se traži da ima poniznost. Kur'an je Božija Knjiga i njegovo znanje je u Allahovoj ruci, i bogobojaznost je kao ljustve preko kojih možemo dokučiti ovo znanje. Zaista je svijet uvijek naklonjen prema ovosvjetskom znanju i začaran je izumima modernog doba i tome sličnim. Mimo toga, oni muslimani koji se priključuju staroj školi razmišljanja zapetljani su u gramatičkim pitanjima i zakočeni su na specifičnom izgovaranju određenih kur'anskih riječi.

Imam Ragib je riječ *žHikmat'* ili mudrost definisao kao dosezanje istine kroz znanje i razumijevanje (zdravo zaključivanje), u terminima upotrebe ove riječi za Allaha, Imam Ragib je rekao da je to pronicljivost i shvatanje o Njemu kroz koje Ga osoba može razumjeti. Kad se odnosi na Allaha kao Hakim to sigurno ne označava ista značenja, upravo kao što Časni Kur'an proglašava u suri Al Tin: *'Zar Allah nije najbolji Sudac'* (95:9).

Hazret Muslih Maud r.a. (da Allah bude zadovoljan s njim) je rekao da je jedno značenje riječi Hakim 'učenjak'; drugo značenje je onaj ko sudi mudro, onaj ko sve stvari izvršava na fin način, čije stvari ne mogu biti pokvarene od bilo koga.

Citirajući ajete 31 do 33 iz sure Al Bakara Huzur je objasnio da ovi ajeti za nas otkrivaju da meleki proglašavaju da oni jedino imaju znanje kojem ih je Allah podučio i oni ne mogu obuhvatiti ono što je u Allahovom znanju, jer On je Sveznajući i Mudri. Oni priznaju da su pitali pitanje o čovjeku koji će stvarati nered samo u pogledu onoga što je njima bilo očigledno. Huzur je rekao da su, sudeći po sadašnjem stanju stvari u svijetu, zaista meleki bili u pravu u svojoj procjeni, međutim, ne daj Bože, njihovo znanje nije nadmašilo Allahovo znanje, jer On je proglasio da Njegov zastupnik neće biti uzrok za nered. Odgovornost krvoprolića ljudskog roda kojeg su se meleki bojali ne leži na Ademu, zapravo je uzrok za to spoljašnje neprijateljstvo ili unutrašnja slabost. Allahov predstavnik je samo učio da čini dobro, međutim vanjski i unutrašnji faktori su izazvali neslogu. Svi Božiji poslanici su se morali suočiti sa sličnim situacijama. Zbog toga što je Adem bio Božiji predstavnik stvorena je neprilika, međutim, to je također bio uzrok za mnoge da se pokažu kao manifestacije Božijih atributa.

Adem je također proglasio da tako pobožni ljudi nisu mogli proisteći bez postojanja sile zla. Ovaj scenario također predstavlja stvar izbora između dobra i zla, sposobnost koja melekima nije bila data. Huzur je naveo urdu poetični izraz koji u prevodu glasi:

“Bolje je postati čovjek nego melek; međutim, to zahtijeva veliki napor.”

Huzur je rekao da su meleki zaista proglasili na rođenju svakog Božijeg poslanika da je njihovo znanje bilo ograničeno i da je Allah Sveznajući i Mudri.

Huzur je rekao da oni koji podižu prigovore ovih dana i odbijaju činjenicu da Allah šalje Svoje odabrane ljude u svako doba da šire dobro, zapravo podižu progovor ovom Allahovom običaju od nezapćenog vremena.

Huzur je također rekao da kad se ovi ajeti shvate u dubinu osoba spoznaje da su meleki priznali da se njihovo znanje nije moglo povećati kao što se čovjekovo znanje moglo povećati prema mogućnosti koju je Allah dao čovjeku.

Objašnjavajući dalje ovaj predmet Huzur je rekao da je osoba, koja postiže znanje i pronicljivost o Allahu, hakim, čak ako i nije tako jaka u onom što je u suštini očigledno ovosvjetsko znanje. Čovjek ne može postići onu pronicljivost koju Uzvišeni Allah ima o Sebi i u tome leži razlika u mudrosti pripisanoj Allahu i onoj pripisanoj čovjeku.

Citirajući ajet 261 iz sure Al Bakara Huzur je rekao da komentatori uzimaju doslovna značenja ovog ajeta. Hazret Muslih Maud r.a. je objasnio da je, kad je Hazreti Ibrahim a.s. pitao Allaha o ždavanju života mrtvima' i Allah mu rekao da uzme četiri ptice i učini ih bliskih njemu, uključeno značenje bilo da moralno obuči svoju djecu: Ismaila, Ishaka, Jakuba i Jusufa. Dvojica od ovih sinova su bili direktno moralno obučavani od Hazreti Ibrahima a.s. a druga dvojica indirektno. Spominjanje 'brda' u ovom ajetu označava visoki moralni položaj. Uz to ovaj ajet također ukazuje na to da će 'oživljavanje vjere' biti u četiri doba. To jest, prvo se to desilo kroz glas Musaa a.s., onda glas Isaa a.s., onda Časnog Poslanika s.a.v.s. i četvrto kroz glas Obećanog Mesije a.s. Na ovaj način prva ptica označava narod Musa a.s. a četvrta ptica označava Ahmadija zajednicu kroz koju će srce hazreti Ibrahima a.s. biti radosno i koja je manifestacija Allahovog atributa Moćni i Mudri.

Ovo stavlja veliku odgovornost na nas da se držimo ovog učenja koje pokazuje mudrost u razumijevanju i prosuđivanju stvari, koje se postiže posvajanjem bogobožnosti, tako da možemo biti svjedoci vraćanja u život (duhovno) mrtvih.

Citirajući ajet 115 iz sure Al Anam (6:115) Huzur je rekao da ovo treba da bude odgovor svakog vjernika bez obzira šta neprijatelji kažu. Mi nemamo potrebe za bilo kim jer mi imamo Allaha kao najboljeg od svih sudaca, Koji je mudar, i Koji nam je pokazao Svoju duboko mudru poruku. Zbog toga, ako je Allahov sud s nama mi nemamo brige da li vlada ili njeno zakonodavno tijelo donosi sud popuštajući silama zla, međutim, kad naš Bog donosi sud on je odlučujući i zbog toga mi nemamo potrebe za bilo kojim drugim izabranim sudijom.

Danas, mi imamo ubjeđenje da je Hazret Mirza Ghulam Ahmad iz Qadiana Obećani Mesija – Allahova knjiga saopštava da će ovaj Mesija biti između ummeta - kakvu onda ovlast zakonodavno tijelo vlade ima u poređenju sa odredbom od Allaha, Koji je najbolji Sudac? Zaista, naši neprijatelji su ti koji će biti poreknuti a mi ćemo biti pobijednici. Mi se ne brinemo o njihovim osudama koje su lišene bogobožnosti i koje su

gomila neznanja. Allah je zaista najuzvišeniji od svih sudaca i prema Njegovom sudu mi smo čvrsti na stvarnoj vjeri koju je Časni Poslanik s.a.v.s. donio i ostat ćemo čvrsti do samog kraja.

Huzur je rekao da ovih dana MTA prenosi serije programa sa Dost Muhammed Shahid Sahibom (Ahmadi historičarom) koji otkriva sve činjenice oko objave 1974. godine (u Pakistanu). Huzur je rekao da ovi ljudi nisu imali nikakve odgovore onda i oni nemaju nikakve odgovore sada i neće imati nikakvih odgovora.

Inšallah, jedino je Ahmadijat taj koji će, idući ispravnim putem, biti manifestacija Božijih atributa i raširit će ih u svijetu.

Hudba 14.12.2007.

Manifestacija Božijeg atributa Al Hakim u Časnom Poslaniku

Manifestation of the Divine attribute of Al Hakeem in the Holy Prophet

Kratki sadržaj hudbe koju je 14. decembra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je svoju današnju hudbu bazirao na temi manifestacije Božijeg atributa Al Hakim u Časnom Poslaniku s.a.v.s.

Časni Poslanik s.a.v.s. je preuzeo najveću mjeru Božijih atributa; on je bio najviše prožet Božijim odlikama i bio je njihova istinska manifestacija.

On je bio Allahov miljenik zbog kojeg su nebesa i zemlja bili stvoreni; njegove blagoslovljene riječi su tako značajne da vjernik uvijek treba da im uzvрати djelom radi čišćenje sebe. Huzur je citirao ajet 152 iz sure Al Bakara i objasnio da je učenje Časnog Poslanika s.a.v.s. obuhvatalo od svako dnevnih stvari do stvari nacionalne važnosti, svaka riječ opremljena mudrošću. Njegove riječi i njegova uputa su, zapravo,

bili komentar Časnog Kur'ana koji pokazuje mudrost u razumijevanju i prosuđivanju stvari. Njegov savršeni uzor je bio za nas da ga slijedimo i usadimo mudrost u svoju riječ i djelo. Sura Bakara ajet potvrđuje da, što god je Poslanik učio ili naredio nije bez svrhe i on nije jednostavno davao uputstva i naređivao, zapravo je služio kao primjer svega onoga što je podučavao. Ovo je razlog zašto nam Allah naređuje da mu budemo poslušni, da razmišljamo o njegovim učenjima i nastojima da ih razumijemo, čak i ako u potpunosti ne shvatamo njegova učenja treba da imamo vjeru da su ona puna mudrosti i da su za našu korist.

Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao: *'Riječ mudrosti je izgubljeni imetak vjernika, zato gdje god je nađe on ima veće pravo na to.'* Huzur je rekao da bilo da mudrost nađemo u osobi drugačije religije, staroj ili mladoj, bogatoj ili siromašnoj, onoj koja se ne smatra vrlo oštromnom itd, ona treba da se posvoji i da se ne odbija s ohološću.

Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao: *'Zavist prema dvije vrste ljudi je odobriiva: prema onome kome je dat imetak i on ga troši na Allahovom putu i onome kome je data mudrost i on je koristi da donosi odluke i uči tome druge ljude.'* Huzur je rekao da vjerniku dolikuje da širi bilo šta što ima mudrost u tome. Časni Poslanik je smatrao one skupove i okupljanja (na'im ul majlis) 'izvanrednim okupljanjima' gdje se o stvarima diskutuje sa mudročću. Zaista je vjernicima naređeno da odu sa skupa gdje se ne koristi mudrost i gdje se ruga religiji ukoliko osoba ne ostane s ciljem da rasvijetli i objasni. Međutim ako je situacija takva da su ljudi jednostavno svoje glavi onda je naredba da odemo.

Časni Poslanik s.a.v.s. je učenje i traženje mudrosti smatrao tako značajnim da je dao upute da, ako će ratni zatvorenici koji znaju čitati i pisati, svaki naučiti deset odrasle djece kako čitati i pisati bit će oslobođeni. Suprotno optužbama koje su napravljene protiv njegove blagoslovljene ličnosti, on je tražio znanje i mudrost a ne ljude koji imaju borbene vještine i mogu njima učiti ovu odraslu djecu.

Huzur je rekao da mi treba da vodimo računa da su za nas danas putevi i sredstva da postignemo pobjedu također kroz mudrost i znanje. Ova sredstva treba da budu upotrebljena u svrhu prenošenja poruke islama koja ima mudrost i znanje, baš kao što je naređeno u suri An-Nahl ajet 126 (16:126). Huzur je rekao da treba da budu vođene diskusije s dobrim poznavanjem vjere druge osobe, ne treba da se upuštate u cinične debate i kao što je ranije rečeno, ako su ljudi

tvrdoglavi i nisu spremni da koriste zdravo zaključivanje u diskusiji onda je najbolje da napustite takve diskusije. Na Allahu je da dadne uputu ljudima. Hazret Safija r.a., blagoslovljena supruga Časnog Poslanika s.a.v.s. je navela da je jedanput, dok je Poslanik boravio u i'tikafu, ona ga je posjetila jedne noći i sa njim razgovarala neko vrijeme. Kad je ustala da ode Poslanik je također ustao da je isprati. Dogodilo se da su u to vrijeme pored njih prolazile dvije odrasle osobe od vjernika. Oni su vidjeli Časnog Poslanika i brzo su prošli. Časni Poslanik ih je pozvao i rekao im da je ova gospođa bila Safija. Obojica prolaznika su bili postićeni da im Poslanik to objašnjava, međutim Poslanik je odgovorio da šejtan uliva zlo u srca i da je on želio da zato stvar objasni. Huzur je rekao da je ovdje moralno učenje da treba da nastojimo da spasimo druge od posrtanja; pogotovu je ta dužnost na vršiocima dužnosti Zajednice treba da vode računa o ovome. Nije da samo velike stvari izazivaju ljude da posrnu, ponekad čak sporedne stvari mogu izazvati ljude da posrnu, zbog toga treba da bude dato rasvjetljavanje i objašnjenje gdje je neophodno.

Citirajući ajet 28 iz sure An Nur (24:28) Huzur je naveo hadis u kojem je neki čovjek virio kroz rupu u privatni smještaj Časnog Poslanika s.a.v.s. Poslanik je u to vrijeme češljao svoju kosu. Kasnije mu je Poslanik rekao da bi mu, da je znao da je virio u njegovu odaju, probušio oko češljem. On je objasnio da je naredba iz 24:28 bila bazirana na tome da ne gledamo u kuće drugih ljudi bez odobrenja.

Objašnjavajući značaj planiranja i pravljenja aranžmana, Huzur je naveo hadis da je jedan čovjek pitao Časnog Poslanika s.a.v.s. da li treba da zaveže svoju kamilu ili da se osloni na Allaha i ostavi je slobodnom. Poslanik mu je rekao da zaveže svoju kamilu prvo i onda se osloni na Allaha.

Među primjerima mudrosti Časnog Poslanika s.a.v.s. Huzur je naveo događaj bitke kod rovova gdje se pobjeda preokrenula skoro u poraz za muslimane zato što se misu držali upute Časnog Poslanika s.a.v.s.. Huzur je također objasnio kako se ova bitka završila pobjedom, opet zbog mudre i ispravne odluke koju je donio Časni Poslanik s.a.v.s.

Huzur je rekao da je dolazak Časnog Poslanika s.a.v.s. bio zbog cijelog svijeta, Allah mu je dao da pokazuje veliku mudrost u razumijevanju i prosuđivanju stvari čak prije njegovog poslanstva. Huzur je ponovo naveo događaj stavljanja hidžre Asvad (crnog kamena u Kabi). Sveti

crni kamen je trebao biti stavljen u zid Kabe. Nastala je prepirka o tome ko će imati čast da stavi kamen. Stvar je bila tako ozbiljna da je postojala opasnost od krvoprolića. Jedna uticajna osoba među njima je rekla: *'Neka prva osoba koja prođe kroz kapiju Kabe bude sudionik.'* Kao što se dogodilo Poslanik je bio taj koji je prvi prošao kroz kapiju. Oni su odlučili da će, pošto on je bio poznat kao Al-Amin (vjerni) prihvatiti njegovu presudu. Poslanik je tražio da bude donesen ogrtač. On je na njega stavio sveti crni kamen i tražio da predstavnici četiri klana drže četiri strane ogrtača. Kad su dosegli zid Kabe on je podigao kamen s ogrtača i stavio ga na zid na zadovoljstvo svih posvađanih klanova. Izmiriti grube ljude u ovim uzburkana vremena zahtijevalo je veliku mudrost i takt koji je bio tako dobro pokazan od Poslanika.

U drugom primjeru mudrosti Časnog Poslanika s.a.v.s. Huzur je naveo da je, kad je Časni Poslanik s.a.v.s. poslao ekspediciju za Nadžad, jedna osoba iz plemena Banu Hanifa po imenu Sumama bin Atal, bio doveden kao zatvorenik. Ashabi su ga privezali za stup Poslanikove džamije. Časni Poslanik s.a.v.s. je došao do njega i ispitivao ga: *'O Sumama, koji je tvoj izgovor ili šta ti misliš šta će biti učinjeno s tobom?'* On je odgovorio: *'Ja imam pozitivno očekivanje. Ako narediš da me ubiju, ubit ćeš osobu koja ubija. Ako mi pokažeš dobru volju, činit ćeš uslugu osobi koja cijeni uljudnost. Ako želiš imovinu možeš imati koliko hoćeš; (njegov narod mu je mogao dati imovinu).* Slijedećeg dana Časni Poslanik s.a.v.s. je ponovo došao i pitao Sumamu šta je bio njegov cilj. On je odgovorio da je već rekao prethodnog dana da ako mu bude data naklonost to će biti zaštita prema osobi koja cijeni uljudnost. Časni Poslanik s.a.v.s. ga je tu ostavio. Trećeg dana se vratio i pitao ga: *'Sumama, šta je tvoja namjera?'* On je rekao da je već rekao šta je imao reći. Časni Poslanik s.a.v.s. je naredio da Sumama bude oslobođen.

Sumama je otišao u obližnji voćnjak hurmi i tamo se okupao, ponovno je ušao u džamiju i izgovorio *šehadet* i rekao: *'O Muhammede (s.a.v.s.) tako mi Boga ja sam najviše mrzio tvoje lice na svijetu, no sad je tako da je meni tvoje lice najdraže. Tako mi Boga, ja sam najviše mrzio tvoju vjeru, no sada je tako da je moja najdraža vjera ona koju si ti donio. Tako mi Boga, ja sam najviše mrzio tvoj grad, no sada je to moj najdraži grad. Tvoji su me konjanici zadržali iako sam želio obaviti umru. Šta ti kažeš o ovom?'* Časni Poslanik s.a.v.s. mu je dao radosnu vijest, čestitao mu zbog primanja islama i naredio mu da obavi *umru*, govoreći da će Allah

to primiti. Kad je on stigao do Meke neko ga je pitao da li je postao Sabian. On je odgovorio: *'Ne, ja sam povjerovao u Muhammeda, Božijeg poslanika s.a.v.s.'*

Huzur je dalje objasnio ovaj predmet i naveo aspekt pobjede Meke. Poslije pada Meke kad je Ebu Sufijan bi doveden Poslaniku bio je zapitan šta je bila njegova volja. Ebu Sufijan je rekao Poslaniku da on neće imati milosti prema narodu Meke, pogotovu pošto je bio rođak Poslanika i primio islam. Poslanik mu je rekao da ide i najavi da ko god je došao u kuću Ebu Sufijana bilo mu je oprošteno. Ebu Sufijan je rekao da je njegova kuća bila premala – Poslanik je ponudio da će, ko god je došao u Kabu, biti u miru. Ebu Sufijan je i dalje tvrdio da Kaba također nije bila dovoljno velika da primi sviju. Poslanik je onda rekao da svi oni koji će ostati unutra i zatvoriti svoja vrata biti u skloništu. Na ovo je Ebu Sufijan pitao: *'šta za beskućnike?'* Poslanik se onda pozvao na uzor i imenovao ga Bilalovim uzorom i predao to Ebu Ruvaihi, koji je ušao u savez bratstva sa Bilalom. Poslanik je onda proglasio da će, ko god je stajao ispod zastave/uzora Bilala, imati mir. Ebu Sufijan, poglavar Meke, otišao je u Meku i naredio narodu da zatvore svoja vrata, da idu do Kabe i dođu pod uzor Bilala i odbace svoja oružja.

Najveći aspekt ovoga je da je Poslanik odabrao naziv uzora po Bilalu, ne po sebi, ili hazreti Ebu Bekiru, hazreti Omeru, hazreti Osmanu ili hazreti Aliju (da Allah bude zadovoljan sa svima) ili bilo kojim drugim muslimanskim velikim vođama. Mudrost u ovoj odluci je bila da je svako imao rodbinu u Meki i, premda su izrazili Poslaniku da će osvetiti Mekanlije oni bi imali osjećaje prema svojoj rodbini. Jedina osoba koja nije imala rodbine u Meki je bio hazreti Bilal r.a.. Takđer je on bio taj koji je izdržao najoštrije, neopisivo proganjanje (kao rob) od strane Mekanlija u ranijim godinama. Međutim, u vrijeme pobjede Meke, Poslanik je došao do odluke da pokloni mir onima koji su došli pod uzor Bilala i mekanske poglavice koji su hazreti Bilalu r.a. zadali svirep tretman pobjegli su sa svojim porodicama u redu prema uzoru Bilala radi skloništa. Ovo mora da je najveličanstveniji (najizvanredniji) primjer osvete u historiji ljudskog roda. Huzur je rekao da mora da je hazreti Bilal osjećao ogromnu predanost u to vrijeme prema Časnom Poslaniku s.a.v.s.. Ova odluka označava da niko nije moćan i mudar nego Bog Muhammeda s.a.v.s. i Bilala, Koji je Moćni i Mudri. Ova odluka nosi duboku poruku u tome da se jedino Allah smatra Mudrim i s ovom

odlukom je Poslanik također djelotvorno najavio ukidanje ropstva. U ovome je također bila poruka za hazreti Bilala r.a., da je on nekada bio slab ali je imao pronicljivost da prihvati istinu islama i da je za njega bilo vrijeme da uveća svoju mudrost i dovede ljude u islam, i da one koji su po izgledu bili pod njegovim uzorom, učini da se okrenu Allahu. Huzur je rekao, Božijom pomoći, ovo je upravo ono što se dogodilo.

Huzur je rekao da Ahmadi muslimani treba da vode računa da će, ako Boga da, ova manifestacija biti ponovljena. Mi nećemo agresijom odgovarati na proganjanje; mi ćemo radije ponoviti ovaj blagoslovljeni primjer. Naši protivnici možda ponovo razmisle, vrijeme će nam reći o tome ko ima svijest a ko je bez svijesti. Mi našim protivnicima kažemo da odustanu i da se okrenu Moćnom Bogu i traže mudrost od Njega; njihovo proganjanje neće trajati dugo i ako Bog da taj dan će uskoro doći kad ćemo se osvjedočiti sličnim manifestacijama.

Huzur je završio tužnom viješću o Ahmadi muslimanu koji je bio ubijen u Šeikupuru, Pakistan, Humajun Wakas Sahibu, koji je bio ubijen od nepoznatih napadača. On je bio iskren i aktivan član lokalnog džemata. Huzur je rekao da će, bez sumnje, krv prolivena od ovih ubijenih dovesti do promjena; no protivnici treba da imaju malo osjećaja i da nauče pouku da kasnije ne budu poniženi. Huzur je molio Boga za uzdignuti položaj u Džennetu za umrlog i za ustrajnost za njegovu ožalošćenu porodicu i rekao da će klanjati dženzu namaz poslije džume.

Hudba 21.12.2007.

Božiji atribut Al Hakim (Mudar)
Divine attribute of Al Hakeem (The Wise)

Kratki sadržaj hudbe koju je 21. decembra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je održao hudbu o Božijem atributu Al Hakim bazirajući svoj govor na kur'anskom ajetu 130 iz sure Al Bakara, čiji prevod glasi:

“Gospodaru naš, pošalji im jednog uzvišenog poslanika između njih, koji će ih učiti Tvojim ajetima i učiti ih Knjizi i mudrosti, i očistiti ih; uistinu si Ti moćan, mudar.” (2:130)

Huzur je rekao da se ovog ajeta dotakao u svojoj bajramskoj hudbi jučer u odnosu na visoke uzore žrtvovanja kako su bili postavljeni od Hazret Ibrahima a.s. koji je učinio ovu dovu Allahu moleći za velikog Poslanika da bude rođen među njegovim narodom.

Huzur je rekao da je hazreti Ibrahim a.s. u ovoj dovi molio za poslanika da dođe da postavi visoke uzore u četiri aspekta, uzore koji se ranije nisu dogodili i kojima neće biti ravnog u kasnijem periodu. Ovi uzori će biti bez presedana zato što ljudski um i duhovnost nisu dostigli stepen izvanrednosti kamo je Allah htio da to dovede. Hazret Ibrahim je imao pronicljivost i shvatanje dalekog dometa kamo je Allah trebao odvesti intelektualni i duhovni napredak čovjeka i načinio je tu molitvu sa ovim znanjem da će, kad Allah bude odredio da ovo vrijeme stigne kad će intelektualni i duhovni napredak biti polirani (dotjerani) do ljudske savršenosti, onda za postizanje ovoga možda dođe Božiji poslanik između njegovog naroda koji će uvesti nove aspekte duhovne spoznaje ljudima, učiniti ih svjesnim Allahovog postojanja i donijeti im zadnji Šerijat.

Četiri aspekta kojima je ovaj poslanik trebao da postavi uzvišene uzore su bili: kazivanje Božijih znakova, poučavanje Knjige, predaja mudrosti i da njegovo učenje bude takvo da će očistiti one među kojima će se dogoditi njegovo dolazak kao i druge koji će tek biti rođeni do Sudnjeg dana. Zaista ovaj ajet se završava potvrdom da je Allah Moćan i Mudar, i da je samo On mogao stvoriti čovjeka tako savršenog i pokloniti mu mudrost kako je objašnjeno u ovom ajetu.

Hazreti Ibrahim a.s. je molio (Boga) da izvršenje njegovog žrtvovanja bude u poslaniku sa naprijed spomenutim kvalitetima - da bude rođen između njegovih potomaka (od potomaka Ismaila) i da on postavi uzore najviše izvrsnosti. Ovaj načinjeni ajet molitva je iz sure Bakara i prihvatanje ove molitve je također zabilježeno u suri Bakara u ajetu 152 - da se zaista dogodio dolazak takvog poslanika.

U dodatak tome ajet 3 iz sure Al Džuma (62:3) također ponavlja predmet ajeta 2:130. Međutim, ovdje izgleda očita različitost u redu/

slijedu četiri aspekta koja su spomenuta u 2:130 i 2:152 u poređenju sa onim spomenutim u 62:3. Ovo je zahvaljujući posebnoj mudrosti Allahovoj. Oni koji podižu pritužbe Časnom Kur'anu kažu da nema reda ili dosljednosti. Stvarnost je u tome da oni nemaju sposobnosti da razmisle nad predmetom Kur'ana što se ne može postići bez čistoće srca. Hazret Ibrahim a.s. je molio Allaha za poslanika da dođe da im kazuje Allahove znakove (ajete), da ih podučava, da podijeli mudrost i očisti. Kad je Allah primio ovu molitvu, On je proglasio (2:152) da je On zaista poslao Poslanika, koji, u skladu sa molitvom, prvo kazuje Allahove znakove (ajete). Slijedeće, međutim, 2:152 spominje da on čisti, što ajet molitve (2:130) spominje posljednje. Ova promjena u redosljedu, Huzur je rekao, je zahvaljujući posebnoj mudrosti koju će on objasniti nekad kasnije. Za sada, Huzur je rekao, on će govoriti o četiri aspekta za koje je molitva bila načinjena za ovog poslanika.

Prva od ovih molitvi je bila za poslanika da ljudima kazuje Božije znakove (ajete). Prema leksikonima ajet znači, 'znakovi', 'čuda', 'upozorenje koje djeluje kao savjet' i 'komad (dio)'. Tako da iz ovog ajeta možemo zaključiti da učenje objavljeno ovom poslaniku, da ga on može prenijeti ljudima, može u sebi sadržavati znakove i čuda o kojima će on dati objašnjenje da oživi vjeru u Allaha.

U terminima značenje riječi *ajet* kao 'komad (dio)' ili množina 'komadi (dijelovi)' nagovještava da će učenje ovog poslanika biti objavljeno u komadima ili dijelovima. U ajetu o prihvatanju molitve (2:152) potvrđeno je da je zaista ovo učenje bilo objavljeno u dijelovima i ovo je jedno iza drugog bilo učinjeno Znakom svoje istinitosti.

Obećani Mesija a.s. je objavu Kur'ana u dijelovima smatrao (17:107 i 25:33) specifičnim znakom. Kur'an je bio objavljen u toku perioda koji se protezao u dvadeset tri godine kao dokaz svoje istinitosti. U toku ovog perioda Poslanik s.a.v.s. se suočio sa najtežim vremenima gdje je doživio mnoge bitke kao i to da su bila učinjena nastojanja da mu se oduzme život. Do vremena dok kur'anske objave nisu bile upotpunjene i Allah proglasio da je njegova poruka bila usavršena (5:4) ni jedan od napada na život Poslanika nije bio uspješan i na kraju je dočakao smrt zbog prirodnih uzroka.

Uz to, ljudski rod u to vrijeme nije dostigao stepen gdje su mogli uručiti poruku Kur'ana jedino u komadima (dijelovima). Zaista je njihova vjera bila nepokolebiva u svojoj savršenosti; međutim, oni su bili daleko

u dostizanju vrhunaca postizanja znanja i učenja. Danas se čovjekov um uveliko razvio uz pomoć znanja i nauka. Kao primjer Huzur je rekao dr Abdus Selam (Ahmadi dobitnik Nobelove nagrade) je govorio da je on sve svoje eksperimente bazirao na kur'anskim ajetima. Sa širenjem znanja ljudi su razumjeli Božije postojanje na bolji, više shvatljiv način. U vrijeme dolaska Časnog Poslanika s.a.v.s. svaka religija je bila upletena u otvoren ili skriveni širk (pripisivanja partnera s Allahom), oni koji su bili prividno religiozni zaboravili su stvarnost o Bogu. Huzur je rekao da je situacija u ovo vrijeme ista i on će dati izlaganje o ovome u svojim narednim hudbama.

Kad je hazret Ibrahim a.s. načinio svoju molitvu sa znanjem da će doći doba koja će biti još više puna rizika (opasnosti) od njegovog doba, i on je molio Allaha za poslanika da u to vrijeme bude poslan, između njegovog naroda, da sa dokazima i objašnjenjem ljude učini svjesnim Allahovog postojanja.

Citirajući ajet 70 iz sure Al Ankabut (29:70) Huzur je objasnio da je Časni Poslanik s.a.v.s. bio taj koji je pokazao put da stignemo do Allaha. Obećani Mesija a.s. kaže da nas ovo obavještava da je, s ciljem da razmrsimo (riješimo) duhovno razlikovanje i znanje, neophodna je borba, i da za ovo imamo blagoslovljeni uzor Časnog Poslanika s.a.v.s. pred sobom. Mnogi ljudi, napuštaju ovo i izabiru da slijede takozvane svete ljude (visokog ugleda tzv. pirove) koji čak ne djeluju u okviru šerijata ali prave sve vrste tvrdnji u povećavanju svojih statusa. Huzur je rekao da, kad nas je Uzvišeni Allah opremio sa svim što treba da znamo, dao nam zdravo razmišljanje (zaključivanje) i dokaze, onda je naš zadatak da učinimo napor i borimo se za duhovni razvoj – a ovo ne može biti postignuto kroz takozvane svece i svete ljude. Zapravo to može biti postignuto kroz puteve (načine) objašnjene od Časnog Poslanika s.a.v.s. i kroz čuda i znakove koji su pokazani u njegovom blagoslovljenom životu. Takozvani pirovi ne vode čovjeka Bogu. Zaista, onima koji Ga traže Allah Lično dolazi kroz znakove i uputstvo kako je primjerom bilo pokazano od Časnog Poslanika s.a.v.s.

Prema leksikonu riječ *ajet* također označava kaznu/mučenje. Hazret Muslih Maud r.a. je ovo objasnio i rekao da u ovim ajetima (prvi je objašnjen u hudbi) riječ 'kazuje' također označava da će ovaj Poslanik svoj narod upozoravati protiv mučenja ili kazne. Ovo je razlog što je Časni Kur'an objasnio ove događaje ranijih poslanika kao upozorenje

za svijet uopćeno, kao i za one koji vjeruju u Kur'an. Božija kazna dolazi onima koji nastoje da se miješaju sa Allahovim božanstvom. Poričući ili odbijajući Božijeg poslanika, iako je velika nesreća, nije neophodno da dovede do Božije kazne, ukoliko i sve dok sve granice ne budu prekoračene u terminima pobunjeničtva ili nereda. Da Allah uputi svijet u cjelini i da nam On pokloni ispravnu pronicljivost i shvatanje učenja Časnog Poslanika s.a.v.s. tako da postignemo sposobnost da se okrenemo Njemu. Huzur je rekao da će preostalo objasniti kasnije.

Hudba 28.12.2007.

Predavanje o Allahovim znakovima (Ajetima)

A Discourse on Signs (Ayahs) of Allah

Kratki sadržaj hudbe koju je 28. decembra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je u svojoj današnjoj hudbi citirao ajet 130 iz sure Al Bakara:

“Gospodaru naš, pošalji im jednog uzvišenog poslanika između njih, koji će ih učiti Tvojim ajetima i učiti ih Knjizi i mudrosti, i očistiti ih; uistinu si Ti moćan, mudar.” (2:130)

i dao govor o Allahovim znakovima (ajetima). Huzur je rekao da je u zadnjoj hudbi prošlog petka držao govor o dovi hazreti Ibrahima (naprijed spomenuti kur'anski ajet) pozivajući se na blagoslovljeno biće Časnog Poslanika s.a.v.s. U ovoj dovi hazreti Ibrahima a.s. imaju naravno nabrojani (spomenuti jedan po jedan) četiri aspekta za ovog uzvišenog Poslanika koji je trebao doći i Huzur je prošlog petka objasnio prvi od četiri aspekta, tj. aspekt dijela dove, žkoji će im kazivati Tvoje ajete' i objasnio razna značenja i nijanse riječi žajet'. Jedno od ovih značenja je bilo upozorenje o kazni.

Pozivajući se na ajet 60 iz sure Beni Israil

“A Nas ništa ne sprečava da pošaljemo svoje znakove, osim toga što su ih prethodni narodi odbili. I Mi smo Samudu dali kamilu kao jasan znak, ali su joj oni nasilje učinili. A Mi ne šaljemo znakove osim da postepeno upozorimo.” (17:60)

Huzur je rekao da to označava da Allah šalje znakove da pokaže istinitost Svojih poslanika i njihovog naroda, On pokazuje čuda. Allah je zaista sliv svih moći, On je Al Aziz (Moćni) - i dok ovaj ajet i drugi ajeti njemu slični govore o upozorenju datom prijašnjim narodima on također nosi pouku za narod sadašnjeg doba, pogotovu za muslimane. Muslimani su ti koji čitaju ovu Knjigu - zbog toga je ova poruka za njih da uče iz nje i shvate da Allah ima moć da demonstrira čuda i pošalje Svoju kaznu čak i danas da ne bi bili nemarni. Huzur je rekao da muslimani treba da razmisle nad znakovima povezanim sa četrnaestim stoljećem (muslimanskog kalendara) i u svjetlu ovoga ne treba da poriču i odbijaju istinu do najvišeg stepena. Moćni Bog nije napustio svoje puteve, On proglašava da slanjem znakova upozorava ljude protiv lošeg kraja; znakova koje On zaista nastavlja da pokazuje danas, kad bi samo ljudi imali pronicljivost da ih prepoznaju.

Huzur je rekao da navođenje prijašnjih naroda u Časnom Kur'anu nisu tek priče. Mudar je onaj koji povede računa iz ovih događaja prošlosti u kojima su razni oblici kazni dolazile raznim narodima. Zaista strahopoštovanje i strah od Allaha treba da uvijek bude u čovjekovom srcu. Allah je uvijek Milostiv, On ne šalje samo znakove upozorenja, On šalje također radosne vijesti. Neki ljudi se protive da je Kur'an uglavnom o strogosti premda Allah proglašava da Njegova milost nadmašuje sve drugo i ona je za ljude da se zauzmu u istigfar (traženje oprosta od Allaha).

Dobra je sreća muslimana da nas je Allah, objašnjavajući nam ograničenja primjerima, uputio kroz blagoslovljeni uzor Časnog Poslanika s.a.v.s. Obaveza je svakog muslimana da se drži ovih ograničenja tako da budemo ubrojani među istinske vjernike i da, čineći dobra djela budemo primaoci radosnih vijesti koje Kur'an spominje.

Citirajući dio ajeta 10 iz sure Beni Israil (17:10) Huzur je rekao da je iskreni vjernik onaj koji uzima pouku iz ove savršene Knjige - koja je napunjena Allahovim znakovima i koja prenosi događaje prijašnjih naroda i pretskazuje o budućnosti - i nakon uzimanja pouke čini dobra djela tako da možda postigne uzvišenu nagradu.

Pozivajući se na pisanja Obećanog Mesije a.s. Huzur je rekao da ima dvije vrste Allahovih znakova: jedni su znakovi upozorenja a drugi su znakovi milosti i sažaljenja. Prvi su za one koji ne vjeruju i nepokorni su i karaktera su nalik Faraonu; ovi znakovi su da dadnu znak za uzbunu i upozore ih. Druga vrsta znakova su za ponizne i krotke. Cilj ovih znakova nije da upozori ljude, nego radije da ih utješi i uvjeri baš kao umirujuća, sažaljiva ruka koja je stavljena na zabrinuto srce. Istinski vjernik povećava svoju vjeru i duhovnost uz pomoć ovih znakova i njegova prirodna zabrinutost bude umanjena i nadomještena spokojem tako da on/ona mogu nastaviti da povećavaju svoje vjerovanje i duhovno znanje, i dostižu stepen da imaju sigurnost istine. Časni Kur'an ima ovih znakova u izobilju i nosi trajno obećanje da će oni koji istinski vjeruju u Kur'an nastaviti da otkrivaju ove znakove.

Huzur je citirao ajet 65 iz sure Junuz:

“Za njih su radosne vijesti u ovom životu i na ahiretu – nema mijenjanja Allahovih riječi; ovo je zaista veliki uspjeh.” (10:65)

i rekao: imati stvarne znakove je u sebi vrhunska pobjeda na koju se ovaj ajet poziva. Allah je u Časnom Kur'anu na raznim mjestima sa raznim navodima napomenuo što se tiče toga ko su ti koji vjeruju po viđenju Allahovih znakova.

U suri Ibrahim u ajetu 6

“A Mi smo poslali Musaa sa Našim znakovima, (sa ovom naredbom): “Izvedi svoj narod iz tmina na svjetlo, i podsjeti ga na Allahove dane.” Zaista su u tome znakovi za svaku strpljivu (i) zahvalnu osobu.” (14:6)

Citirano je doba Musaa a.s. i rečeno je da je strpljenje i zahvalnost Musaa a.s. i njegovog naroda bila njima od koristi. U tome je znak za muslimane. Strpljenje i zahvalnost ne znači oslabiti napore (opustiti se) bez obzira kakva je situacija. Zapravo to uključuje značenje da sa zahvalnošću kao i zadovoljstvom cijenimo i vrednujemo Allahove blagoslove. Od sljedbenika Časnog Poslanika s.a.v.s. – čiji Šerijat je bio uzvišeniji od šerijata koji je donio Musa a.s. i koji je bio usavršen od Allaha – traži se da imaju više standarde strpljenja i zahvalnosti od standarda naroda Musa a.s.. Narod Musa a.s. je bio blagoslovljen od Allaha sve dok su bili zahvalni. Ovo pokazuje da strpljenje i zahvalnost

zahtijevaju odlučnost. Traži se dosljednost u džihad-e-Ekber (najuzvišenijem žrtvovanju) u skladu sa učenjem Kur'ana koje ustanovljava samousavršavanje, kao i prenošenja ove poruke istine drugima. U sadašnjem dobu ne može biti nikakvog uzvišenijeg blagoslova od dolaska Obećanog Mesije koji se dogodio u vrijeme kad je islam uveliko oslabio. Ovaj Mesija je bio istinski i revan predanik tog uzvišenog Božijeg Poslanika koji je odagnao mrak i raširio duhovno svjetlo na uzvišenijem stepenu nego što je Musa a.s.. Huzur je rekao da vraćanje izgubljene uzvišenosti muslimanskog svijeta leži u cijenjenju ovog blagoslova koji je došao u formi Mesije. Da Allah dadne svakome sposobnost da ima shavatanje ovoga.

Pozivajući se na ajet 66 iz sure An Nahl

“A Allah spušta vodu s neba i time oživljava zemlju nakon njene smrti. Sigurno je u tome veliki znak za ljude koji će poslušati (govor).” (16:66)

Huzur je rekao da ovaj ajet navodi 'spuštanje vode' pozivajući se na one koji su poslušni i pokorni. Dalje objašnjavajući Huzur je rekao da se važnost 'vode' da oživljava mrtvu zemlju povezuje sa onima koji slušaju i pokoravaju se, međutim ovo je objašnjeno pozivajući se na ajet koji prethodi ovom – koji Kur'an objašnjava kao uputu, zbog toga spominjanje vode za oživljavanje mrtve zemlje podrazumijeva duhovnu vodu za oživljavanje kroz uputu Časnog Kur'ana. Zaista je najbistrija i najčišća od svih duhovnih voda bila donešena od Časnog Poslanika s.a.v.s. Takva je odlika Časnog Kur'ana koji uliva život. Muslimani su sebe lišili dobrobiti ove duhovne vode poričući dolazak istinskog i revnog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s.

Citirajući ajet 104 iz sure Hud

“U tome je zaista veliki znak za onog ko se boji kazne ahireta. To je Dan u kojem će svijet biti skupljen i to je Dan u kojem se daje svjedočenje.” (11:104)

Huzur je rekao da kad istinski vjernici uče kur'anske ajete (znakove) o kazni za prijašnje narode zbog prekršaja koje su počinili, same njihove duše su ganute i oni nastoje što najviše mogu da izbjegnu sve vrste prekoračenja.

Huzur je rekao da mi u blagoslovljenom uzoru Časnog Poslanika s.a.v.s. vidimo da je on čak molio za zaštitu i utočište protiv oštrog

vremena. Vjernici koji vode računa iz ovog uzora usađuju strahopoštovanje i strah u svoja srca. Da (Allah dadne da) tako bude da svaka osoba u ummetu Časnog Poslanika s.a.v.s. ovo shvati iz dubine svog srca; da Allah osposobi nas Ahmadi muslimane da ovo činimo više nego drugi.

Zatim je Huzur rekao da želi da skrene pažnju na dove za Pakistan. Kao što svako zna situacija tamo je neopisiva, vlada ostaje samo po imenu. Teroristi i ekstremisti izgleda da imaju nadmoć. Loša djela su bila počinjena protiv islama u ime islama. Dok je Poslanik islama s.a.v.s. rekao da musliman koji oduzme život drugog muslimana nije musliman. Svaki dan je mnoštvo života izgubljeno i mnoga djeca su napravljena siročadima a žene hudovicama. Pa ipak oni izgleda ne shvataju ništa. Molim vas molite da im Allah dadne saznanje. Ahmadi muslimani su prolili svoju krv da stvore ovu zemlju, prolili su svoju krv u odbrani ove zemlje. Zbog ove neophodne ljubavi prema domovini danas se Ahmadi muslimani okreću Allahu zato što mi nemamo nikakve druge moći osim molitve. Oni Ahmadi muslimani koji žive u Pakistanu kao i oni koji žive u inostranstvu, zapravo svi Ahmadi svijeta treba da se zauzmu u molitvi za Pakistan. Usluga je Pakistanskih Ahmadi muslimana prema drugima da su im oni na početku prenijeli poruku Ahmadijata i pokazali im puteve, upoznali ih sa ovom duhovnom vodom. Zauzvrat ove usluge svaki Ahmadi treba da moli za Pakistanske Ahmadi muslimane. Pakistanski Ahmadi također treba da se usredsrede unutar svog okruženja i druge upoznaju o pogrešnom putu koji su uzeli. Zašto oni ne cijene i vrednuju zemlju koju im je Bog poklonio. Huzur je rekao da je bila obaveza svakog Ahmadi da ovu poruku prenese kad god može.

Huzur je nalagao svima da u obilju čine dove. On je rekao da je situacija krajnje kritična. Radije nego da razmišljanjem o rješenju odgovaraju i reaguju na bombe i pucanja, tamo su neredi i nasilje. Brojni su ubijeni svakodnevno.

Naša molitva je da im Allah dadne saznanje. U cjelini narod je pristojan, međutim, ako nije u sudbini elemenata nereda da povedu računa onda im možda uskoro dođe Božija kazna tako da svaki čovjek, nevini, djeca budu spašena.

Da Allah uskoro utemelji mir u toj zemlji.